

Vlaams
Parlement

stuk **2371** (2013-2014) – Nr. 3
ingediend op 12 maart 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen
van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Amendementen

Stukken in het dossier:
2371 (2013-2014) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 2

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Opschrift

Het opschrift van het ontwerp van decreet vervangen door wat volgt:

“Ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid”.

VERANTWOORDING

Ingevolge een aantal amendementen worden naast wijzigingen aan de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) ook wijzigingen aangebracht aan diverse andere decreten, onder meer aan de Vlaamse Wooncode en het decreet Grond- en Pandenbeleid. Om deze reden wordt het opschrift van het decreet ruimer geformuleerd.

■

AMENDEMENT Nr. 3

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 15/1 (nieuw)

Een artikel 15/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 15/1. In artikel 2.2.2, §1, 2°, van dezelfde codex wordt de zinsnede “artikel 4.1.12 en 4.1.13” vervangen door de zinsnede “artikel 4.2.4”.”.

VERANTWOORDING

Op 7 november 2013 deed het Grondwettelijk Hof uitspraak over de vernietigingsberoepen tegen het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid (DGPB). Het Grondwettelijk Hof ging in arrest nr. 145/2013 over tot de vernietiging van de regeling inzake sociale lasten, opgenomen in artikel 4.1.16 tot en met artikel 4.1.26, DGPB. Bij beschikking van 18 december 2013 heeft het hof de vernietiging uitgebreid tot een aantal andere bepalingen die onlosmakelijk verbonden zijn met deze regeling. Het gaat meer in het bijzonder om artikel 4.1.8 tot en met artikel 4.1.13, DGPB (de normen sociaal woonaanbod per bouw- of verkavelingsproject) en artikel 7.2.34, DGPB (de gebiedsspecifieke typebepaling voor RUP's waarin werd voorzien in een sociaal woonaanbod). Het Grondwettelijk Hof vernietigde ten slotte ook bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die onlosmakelijk verbonden zijn met de socialelastenregeling. Het gaat meer in het bijzonder om artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 3°, VCRO (weigering vergunning wegens onverenigbaarheid met de normen sociaal woonaanbod), en de artikelen 4.6.2, §2, en 4.6.4, §3, VCRO (verval vergunning met sociale last).

De vernietiging van de voornoemde decretale bepalingen heeft terugwerkende kracht tot op de datum van inwerkingtreding ervan, met name 1 september 2009. De bepalingen in kwestie moeten worden geacht nooit te hebben bestaan.

In artikel 2.2.2, §1, 2°, VCRO, wordt nog verwezen naar de vernietigde artikelen 4.1.12 en 4.1.13, DGPB.

Aangezien ruimtelijke uitvoeringsplannen nog steeds normen inzake bescheiden woonaanbod kunnen bevatten, wordt de verwijzing naar de vernietigde bepalingen vervangen door een verwijzing naar artikel 4.2.4, DGPB. In dit laatste artikel worden de normen voor bescheiden wonen in plangebieden geregeld.

Het blijft mogelijk om in RUP's voorschriften inzake sociaal wonen op te nemen op basis van artikel 2.2.2 van de VCRO, samen gelezen met artikel 1.1.4 van diezelfde codex, dit zowel ten aanzien van (semi-)publieke rechtspersonen als ten aanzien van private eigenaars, op voorwaarde dat dit gebiedsspecifiek, proportioneel, evenredig en rechtszeker gebeurt. Hierbij zal rekening moeten worden gehouden met de elementen uit het arrest van het Grondwettelijk Hof. De noodzaak dient gemotiveerd te worden afgewogen bij de opmaak van het RUP. Deze motivering gaat uit van een substantieel tekort aan sociale woningen, waarvan het bindend sociaal objectief en de beschikbaarheid van gronden van (semi-)publieke rechtspersonen elementen zijn.

De mogelijkheid en de randvoorwaarden om voorschriften inzake sociale woningen op te nemen in RUP's zal worden verduidelijkt in een omzendbrief.

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 16

A. 1° vervangen door wat volgt:

“1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering onderwerpt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad. Deze termijn is een termijn van orde.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De Vlaamse Regering kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”;”.

B. Een 3° toevoegen, dat luidt als volgt:

“3° er wordt een paragraaf 10 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§10. De Vlaamse Regering kan, met het oog op het herstel van een onregelmatigheid, het besluit houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of gedeeltelijk intrekken en hernemen, waarbij het wettigheidsgebrek wordt rechtgezet.

De bepalingen van §§7 en 8 zijn onverminderd van toepassing, met uitzondering van de vervaltermijn van honderdtachtig dagen.”;”.

VERANTWOORDING

A. In de nieuwe paragraaf 2 van artikel 2.2.7, VCRO, wordt verduidelijkt dat de termijn van dertig dagen om over te gaan tot de aankondiging van het openbaar onderzoek van het RUP een termijn van orde is.

Door dit uitdrukkelijk op te nemen in de VCRO kan geen discussie meer ontstaan over de aard van deze termijn van dertig dagen. Bijgevolg is het ook mogelijk om een openbaar onderzoek te hernemen (bijvoorbeeld omwille van vormfouten en dergelijke bij het eerste openbaar onderzoek) zonder afgerekend te worden op het feit dat dit nieuwe openbaar onderzoek dan niet wordt aangekondigd binnen de dertig dagen na de voorlopige vaststelling.

- B. De Raad van State heeft in een aantal arresten bevestigd dat de overheid na een vernietigingsarrest van de Raad van State over een nieuwe volle termijn van 180 dagen beschikt om een nieuwe beslissing te nemen, gelet op de terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest (zie onder meer R.v.St., 24 februari 2009, nr. 190.762, Van Ermen en vzw Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud).

In een aantal arresten heeft de Raad van State overwogen dat bij een intrekking tijdens de procedure voor de Raad van State om een nieuwe beslissing te nemen met het oog op het verhelpen van een wettigheidsgebrek, de overheid niet in dezelfde situatie verkeert als wanneer zijn beslissing wordt vernietigd door de Raad van State. In geval van een vernietiging wordt het bestuur fictief teruggeplaatst in de situatie van vóór het vernietigde besluit. In het geval van een vrijwillige intrekking daarentegen geldt die fictie niet (zie onder meer R.v.St., 21 augustus 2008, nr. 185.771, Barra; R.v.St., 12 november 2008, nr. 187.848, Watelet; R.v.St., 18 juni 2009, nr. 194.330, Barra; R.v.St., 27 oktober 2009, nr. 197.340, Thoeye).

Ook na tussenkomst van een schorsingsarrest is de Raad van State van oordeel dat de overheid niet in de mogelijkheid is om, na de intrekking van het geschorste besluit, een nieuwe beslissing te nemen buiten de oorspronkelijke vervaltermijn (R.v.St., 15 januari 2009, nr. 189.472, Timmers).

Dit alles heeft tot gevolg dat wanneer de overheid vaststelt dat een ruimtelijk uitvoeringsplan behept is met een wettigheidsgebrek zij het besluit houdende definitieve vaststelling van het RUP wel kan intrekken volgens de klassieke intrekkingssleer, doch de beslissing tot een nieuwe definitieve vaststelling niet kan hernemen indien de oorspronkelijke vervaltermijn van 180 dagen is verstreken.

De voorliggende aanpassing van de VCRO geeft de overheid de mogelijkheid om het besluit tot definitieve vaststelling te hernemen wanneer zij beslist om de definitieve vaststelling van het RUP in te trekken om een wettigheidsgebrek te verhelpen. Het nieuwe besluit houdende definitieve vaststelling moet genomen worden samen met de beslissing tot intrekking van de vorige vaststelling. Zo niet, dreigt tussen de datum van intrekking en de datum van nieuwe vaststelling een periode van rechtsonzekerheid te ontstaan.

Het spreekt voor zich dat de herneming van de definitieve vaststelling enkel kan voor het rechtzetten van onregelmatigheden/wettigheidsbezwaren. Het hernemen van het besluit kan niet gemotiveerd worden vanuit het feit dat de Vlaamse Regering ‘van gedachte’ zou veranderd zijn of om wijzigingen door te voeren die niet voortvloeien uit het openbaar onderzoek. Om die redenen blijven de bepalingen van artikel 2.2.7, §7, onverminderd van toepassing, met uitzondering van de vervaltermijn van 180 dagen. Dit betekent dat slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

■

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 19

A. 1° vervangen door wat volgt:

“1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad. Deze termijn is een termijn van orde.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

De deputatie kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”;”.

B. Een 5° toevoegen, dat luidt als volgt:

“5° er wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§9. De provincieraad kan, met het oog op het herstel van een onregelmatigheid, het besluit houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of gedeeltelijk intrekken en hernemen, waarbij het wettigheidsgebrek wordt rechtgezet.

De bepalingen van §§6 en 7 zijn onverminderd van toepassing, met uitzondering van de vervaltermijn van honderdtachtig dagen.”.

VERANTWOORDING

- A. In de nieuwe paragraaf 2 van artikel 2.2.10, VCRO, wordt verduidelijkt dat de termijn van dertig dagen om over te gaan tot de aankondiging van het openbaar onderzoek van het RUP een termijn van orde is.

Door dit uitdrukkelijk op te nemen in de VCRO kan geen discussie meer ontstaan over de aard van deze termijn van dertig dagen. Bijgevolg is het ook mogelijk om een openbaar onderzoek te hernemen (bijvoorbeeld omwille van vormfouten en dergelijke bij het eerste openbaar onderzoek) zonder afgerekend te worden op het feit dat dit nieuwe openbaar onderzoek dan niet wordt aangekondigd binnen de dertig dagen na de voorlopige vaststelling.

- B. Naar analogie met de mogelijkheid tot het hernemen van de beslissing tot definitieve vaststelling van een gewestelijk RUP om een wettigheidsgebrek te herstellen, wordt ook voor provinciale RUP's een dergelijke bestuurlijke lus ingeschreven.

AMENDEMENT Nr. 6

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 23

A. 1° vervangen door wat volgt:

“1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling, vermeld in §1, minstens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad. Deze termijn is een termijn van orde.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.

Het college van burgemeester en schepenen kan beslissen tot een individuele kennisgeving van het openbaar onderzoek aan de eigenaars van percelen waarop het planningsinitiatief betrekking heeft.”;”.

B. Een 3° toevoegen, dat luidt als volgt:

“3° er wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§9. De gemeenteraad kan, met het oog op het herstel van een onregelmatigheid, het besluit houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geheel of gedeeltelijk intrekken en hernemen, waarbij het wettigheidsgebrek wordt rechtgezet.

De bepalingen van §§6 en 7 zijn onverminderd van toepassing, met uitzondering van de vervaltermijn van honderdtachtig dagen.”.

VERANTWOORDING

- A. In de nieuwe paragraaf 2 van artikel 2.2.14, VCRO, wordt verduidelijkt dat de termijn van dertig dagen om over te gaan tot de aankondiging van het openbaar onderzoek van het RUP een termijn van orde is.

Door dit uitdrukkelijk op te nemen in de VCRO kan geen discussie meer ontstaan over de aard van deze termijn van dertig dagen. Bijgevolg is het ook mogelijk om een openbaar onderzoek te hernemen (bijvoorbeeld omwille van vormfouten en dergelijke bij het eerste openbaar onderzoek) zonder afgerekend te worden op het feit dat dit nieuwe openbaar onderzoek dan niet wordt aangekondigd binnen de dertig dagen na de voorlopige vaststelling.

- B. Naar analogie met de mogelijkheid tot het hernemen van de beslissing tot definitieve vaststelling van een gewestelijk en provinciaal RUP om een wettigheidsgebrek te herstellen, wordt ook voor gemeentelijke RUP's een dergelijke bestuurlijke lus ingeschreven.

AMENDEMENT Nr. 7

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceysens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 28

2° schrappen en 3° vervangen door wat volgt:

“3° aan het derde lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° normen bevatten betreffende de oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies.”.

VERANTWOORDING

Artikel 28 van het ontwerp van decreet luidt thans als volgt:

“Art. 28. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan het eerste lid wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“12° de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.”;

2° in het derde lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° functies en functiewijzigingen die in beginsel toegelaten zijn, uitsluiten, of aan bepaalde functies en functiewijzigingen voorwaarden verbinden;”;

3° aan het derde lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies beperken.”.

Het bestaande derde lid van artikel 2.3.1, VCRO, bepaalt dat stedenbouwkundige verordeningen ‘functiewijzigingen’ die in beginsel toegelaten zijn, kunnen uitsluiten of aan dergelijke functiewijzigingen voorwaarden kunnen verbinden. Het ontwerp van decreet voegt hieraan toe dat ook ‘functies’ kunnen worden uitgesloten of aan voorwaarden kunnen worden verbonden.

De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) benadrukt in haar advies dat de impact van de voorgestelde wijzigingen zeer vergaand is. Artikel 1.1.2, 5°, VCRO, definieert het begrip ‘functie’ immers als “het feitelijk gebruik van een onroerend goed of een gedeelte daarvan”. Dit is bijgevolg een zeer ruim begrip. Bij de opmaak van het ontwerp van decreet werd er vanuit gegaan dat de mogelijke onderwerpen van een verordening gekoppeld zijn aan de functies en functiewijzigingen opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen. Gelet op de zeer ruime definitie van artikel 1.1.2, 5°, zal de voorgestelde aanpassing een te grote verruiming van het toepassingsgebied van de stedenbouwkundige verordening tot gevolg hebben en voorbijgaan aan de initiële bedoeling.

De volgende onderwerpen zouden bijvoorbeeld na de voorgestelde wijziging bij verordening kunnen worden geregeld:

- het beperken van de mogelijkheden voor zonevreemde woningen;
- het beperken van het feitelijk gebruik van gronden bestemd voor landbouwdoeleinden;
- het al dan niet toelaten van specifieke bedrijvigheid in landbouwgebieden of industriegebieden;
- ...

Wanneer deze onderwerpen bovendien gebiedsgericht worden gedifferentieerd in functie van mogelijke afmetingen, oppervlakte en dergelijke, komt men met het instrument stedenbouwkundige verordening op het terrein van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en dreigt de grens tussen wat met een RUP moet worden geregeld en wat kan worden geregeld in een stedenbouwkundige verordening te vervagen.

Bij de totstandkoming van de VCRO werd er reeds op gewezen dat dergelijke substantiële ordeningsmaatregelen thuishoren in een RUP (*Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/3, p. 14). De procedure van totstandkoming van een RUP biedt immers meer garanties inzake rechtsbescherming, onder meer omwille van de noodzaak van een openbaar onderzoek. De SARO wijst terecht op het gebrek aan enige vorm van inspraak bij het tot stand komen van een verordening.

De toevoeging van het woord ‘functies’ in artikel 2.3.1, derde lid, 1°, is dan ook niet wenselijk. Punt 2° van het voorgestelde artikel 28 moet worden opgeheven.

Punt 3° van artikel 28, dat punt 2° wordt, voegt een derde punt toe aan het derde lid van artikel 2.3.1, VCRO, waarin wordt bepaald dat stedenbouwkundige verordeningen de toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies kunnen ‘beperken’. Het kan echter wenselijk zijn om in een stedenbouwkundige verordening niet enkel een maximumoppervlakte vast te leggen voor bepaalde gebouwen en constructies, maar ook een minimumoppervlakte. We denken hier bijvoorbeeld aan de mogelijkheid om minimale oppervlaktes voor parkeren of wooncomforteisen (bijvoorbeeld minimale oppervlakte buitenruimte) te regelen. Om dit mogelijk te maken, wordt voorgesteld om het nieuwe derde punt van artikel 2.3.1, derde lid, te formuleren als volgt: “normen bevatten betreffende de oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen en constructies”.

■

AMENDEMENT Nr. 8

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 30/1 (nieuw)

Een artikel 30/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 30/1. In artikel 2.6.13 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, worden de punten 1° tot en met 6° vervangen door wat volgt:

- “1° de identiteit van de belastingplichtige;*
- 2° de aanduiding van de belasting;*
- 3° het bedrag van de belasting, alsook het aanslagjaar waarop de belasting betrekking heeft;*
- 4° het nummer van het kohierartikel;*
- 5° de datum van uitvoerbaarverklaring.”;*

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het aanslagbiljet vermeldt:

- 1° de verzendingsdatum;*
- 2° de datum van uitvoerbaarverklaring van het kohier;*
- 3° het kohierartikel;*
- 4° het aanslagjaar, zijnde het kalenderjaar waarin het ruimtelijk uitvoeringsplan of het bijzonder plan van aanleg, vermeld in artikel 2.6.4, in werking is getreden;*
- 5° de grondslag van de belasting;*
- 6° het te betalen bedrag;*
- 7° de uiterste betaaldatum;*
- 8° de termijn waarin de belastingschuldige bezwaar kan indienen, de benaming en het adres van de entiteit van de Vlaamse administratie die bevoegd is om het bezwaar te ontvangen, en de formaliteiten die daarbij moeten worden nageleefd;*
- 9° de berekeningswijze van de betalingstermijn.”.*

VERANTWOORDING

Teneinde de uniformiteit te bewaren tussen de procedurebepalingen van de verschillende door de Vlaamse Belastingdienst geïnde belastingen, is het aangewezen de bepalingen van de VCRO maximaal af te stemmen op deze van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Zo worden enkele aanpassingen gedaan aan de vermeldingen die in het kohier en het aanslagbiljet moeten worden opgenomen, zij het met behoud van de specifieke zaken zoals de berekeningswijze van de betalings-termijn. Tegelijkertijd wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om de term ‘aanslagjaar’ te herdefiniëren.

AMENDEMENT Nr. 9

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 30/2 (nieuw)

Een artikel 30/2 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 30/2. In artikel 2.6.14, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 18 december 2009, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° zes maanden na het verlenen, in laatste administratieve aanleg, van een van de volgende vergunningen, voor zover deze vergunning vóór de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan of het bijzonder plan van aanleg niet kon worden verleend:

- a) een stedenbouwkundige vergunning voor handelingen, vermeld in artikel 4.2.1, voor zover de handelingen niet louter betrekking hebben op het vellen van bomen, afbraakwerken of bodemsaneringswerken;*
- b) een verkavelingsvergunning;”.”.*

VERANTWOORDING

De huidige bepalingen van de VCRO voorzien een planbatenheffing bij vijftien bestemmingswijzigingen, zoals opgesomd in artikel 2.6.4, VCRO. Het gaat hier om negen wijzigingen van ‘zachte bestemmingen’ naar ‘harde bestemmingen’ (wonen en industrie), vijf wijzigingen naar recreatie of ontginningsgebied en één wijziging van natuur naar landbouw.

Volgens artikel 2.6.14, §1, VCRO, zijn planbaten slechts verschuldigd bij verkoop of na het verkrijgen van een verkavelingsvergunning of stedenbouwkundige vergunning voor bouwwerken zoals vermeld in artikel 4.2.1, 1°, en waarvoor de medewerking van een architect vereist is. Dit betekent dat in de feiten geen planbaten verschuldigd zijn in volgende gevallen:

- bestemmingswijzigingen naar recreatie, zoals vermeld in artikel 2.6.4, 10° tot en met 12°;
- bestemmingswijzigingen naar ontginningsgebied, zoals vermeld in artikel 2.6.4, 14° en 15°.

In functie van een streven naar een billijk systeem en evenwicht tussen vergoeding en heffing om de ruimtelijke planning betaalbaar te houden op de drie planningsniveaus, is het aangewezen om de planbatenregeling bij te sturen om ook in deze gevallen in een heffing op de meerwaarde te voorzien.

Artikel 2.6.14, §1, wordt aangepast zodat planbaten steeds verschuldigd zijn op het moment dat de effectieve meerwaarde wordt gerealiseerd. Dit betekent op het moment van verkoop of op het moment dat een vergunning verkregen wordt voor de realisatie van de nieuwe bestemming.

Door deze wijzigingen worden ook bij de bestemmingswijzigingen naar recreatie en ontginningsgebied planbaten verschuldigd, van zodra zij de noodzakelijke vergunningen krijgen voor inrichting als recreatiegebied of het aansnijden van het ontginningsgebied. Hierbij wordt in de nodige overgangsbepalingen voorzien.

■

AMENDEMENT Nr. 10

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 30/3 (nieuw)

Een artikel 30/3 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 30/3. In artikel 2.6.16 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In het geval het aanslagbiljet door middel van een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt, aan de belastingplichtige is bezorgd, vangt de termijn aan vanaf de verzendingsdatum, vermeld op het aanslagbiljet.”;

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. De beslissing wordt schriftelijk meegedeeld en vermeldt de wijze waarop ertegen in rechte kan worden getreden. De beslissing is onherroepelijk als geen vordering is ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg binnen de termijn, vermeld in artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek.”;

3° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Het indienen van een bezwaar, een aanvraag tot ambtshalve ontheffing, een vordering in rechte of een verzoek om spreiding van betaling schort de verplichting tot betaling van de belastingen en toebehoren niet op.”.

VERANTWOORDING

Teneinde de uniformiteit te bewaren tussen de procedurebepalingen van de verschillende door de Vlaamse Belastingdienst geïnde belastingen, is het aangewezen de bepalingen van de VCRO maximaal af te stemmen op deze van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Zo wordt in een aparte bezwaartermijn voorzien voor aanslagbiljetten die via de Zoomit-toepassing of andere gelijkaardige toepassingen zouden worden aangeboden.

Tevens wordt opgenomen dat bezwaarbeslissingen schriftelijk moeten worden meegedeeld en dus niet langer via beveiligde zending.

Tot slot wordt bepaald dat niet enkel het indienen van een bezwaar maar ook een aanvraag tot ambtshalve ontheffing of een vordering in rechte, de verplichting tot betaling van de belastingen en toebehoren niet opschort.

■

AMENDEMENT Nr. 11

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 30/4 (nieuw)

Een artikel 30/4 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 30/4. Aan artikel 2.6.17, §3, 1°, van dezelfde codex wordt de zin “Deze kosten worden naar evenredigheid van de respectievelijke bruto-ontvangsten aangerekend op de doorstortingen vermeld in 2° en 5°;” toegevoegd.”.

VERANTWOORDING

Artikel 2.6.17 van de VCRO richt het Planbatenfonds op en wijst de planbatenheffingen eraan toe als toegewezen ontvangsten. Verder bepaalt dit artikel de wijze van aanrekening van de uitgaven ten laste van het fonds, en legt hierbij een te respecteren volgorde op.

Het huidige artikel 2.6.17 bepaalt dat de inningskosten als eerste worden voorafgenomen. Daarna worden de inkomsten voor het Rubiconfonds, de provincies en gemeenten doorgestort. De overblijvende middelen gaan naar het Grondfonds. De bewoordingen suggereren dat de eerste vier categorieën van uitgaven integraal uit het Planbatenfonds worden genomen en dat bijgevolg de inningskosten daadwerkelijk ten laste komen van de bedragen die doorgestort worden naar het Grondfonds.

In de begeleidende nota aan de Vlaamse Regering waarbij deze regeling werd ingeschreven, vinden we een passage terug die duidelijk aangeeft dat het echter de bedoeling was om de inningskosten economisch gezien ten laste te leggen van beide gewestelijke fondsen (nota aan de Vlaamse Regering, bijlage V, pagina 27 in fine, stuk VR 2008 2103 DOC.0279, p. 39):

“Er worden geen inningskosten aangerekend aan de provincies en de gemeenten op de planbaten als gevolg van gemeentelijke RUP's, die voortkomen uit een provinciale of gemeentelijke wijziging van een grondkleur naar een zone die onder de categorie van gebiedsaanduiding ‘bedrijvigheid’ valt. Deze planbaten worden gestort in het nog op te richten Planbatenfonds (artikel 91, §2), maar worden rechtstreeks zonder afnames doorgestort naar de betrokken provincie of gemeente.

Het relatieve gewicht van de gewestelijke bruto ontvangsten wordt als verdeelsleutel gebruikt bij de toewijzing van de inningskosten aan het Grondfonds en het Rubiconfonds.”.

Deze toelichting is in se in strijd met het decreet, dat geen uitzonderingen voorziet: eerst voorafname kosten, dan doorstorting aan Rubiconfonds, gemeenten en provincies. Enkel punt 5 spreekt impliciet van een niet-integrale doorstorting van met name “de overblijvende middelen”.

Om een voldoende rechtszekere basis te creëren, dringt zich met andere woorden de voorgestelde decreetsaanpassing in de huidige VCRO op. Aldus wordt aangesloten bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever.

■

AMENDEMENT Nr. 12

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jorgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 34/1 (nieuw)

Een artikel 34/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 34/1. In artikel 4.2.16, §1, van dezelfde codex wordt het tweede lid ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 4.2.16, §1, tweede lid, VCRO, wordt nog verwezen naar de door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikelen 4.1.21 en 4.1.22, DGPB. Deze verwijzingen worden thans ingetrokken.

AMENDEMENT Nr. 13

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jorgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 36

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 36. In artikel 4.2.20, §1, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het tweede lid, 1°, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“Vooraleer lasten op te leggen met betrekking tot nutsvoorzieningen worden de nutsmaatschappijen die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is, door het vergunningverlenende bestuursorgaan om advies verzocht. Hierbij wordt gestreefd naar het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen, waardoor de hinder ten gevolge van deze aanleg maximaal wordt vermeden;”;

2° in het vierde lid worden de zinsnede “artikel 4.1.16, respectievelijk” en de zinsnede “een sociaal woonaanbod, respectievelijk” ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Het eerste punt van artikel 36 is een overname van het ontwerp van decreet. Een tweede punt wordt toegevoegd om de verwijzingen naar de vernietigde regeling inzake sociale lasten in artikel 4.2.20, §1, vierde lid, VCRO, in te trekken.

AMENDEMENT Nr. 14

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 45/1 (nieuw)

Een artikel 45/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 45/1. Aan artikel 4.6.4 van dezelfde codex wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. De termijnen, vermeld in §§1 en 2, worden geschorst zolang een beroep tot vernietiging van de verkavelingsvergunning aanhangig is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, behoudens indien de verkaveling in strijd is met een vóór de datum van de definitieve uitspraak van de raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden.”.”

VERANTWOORDING

Artikel 4.6.2, VCRO, voorziet reeds in een schorsing van de uitvoeringstermijn van een stedenbouwkundige vergunning, die voorwerp uitmaakt van een procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Deze schorsingsmogelijkheid is echter niet voorzien voor verkavelingsvergunningen, terwijl daar geen objectieve reden voor is.

Dit werd al eens rechtgezet bij decreet van 26 april 2000 en ingeschreven in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (*Parl. St.* VI.Parl. 1999-2000, nr. 252/1, 6). In de VCRO is de schorsingsmogelijkheid voor verkavelingen door vergetelheid echter opnieuw weggefallen.

Deze ongelijke behandeling wordt ook in de rechtsleer aangeklaagd (zie onder meer G. DE WOLF, “Verkavelingsvergunning”, in I. LEENDERS, F. VAN ACKER, e.a., *Zakboekje Ruimtelijke Ordening*, 2014, Kluwer, Mechelen, p. 559) en dreigt in de praktijk te leiden tot het verval van de verkavelingsvergunning hangende de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit wordt nu rechtgezet waardoor het de vergunninghouder is toegelaten om, in afwachting van de uitspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, de verkavelingsvergunning niet uit te voeren zonder het verval van de verkavelingsvergunning te riskeren.

AMENDEMENT Nr. 15

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 48

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 48. In artikel 4.7.1 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2, eerste lid, 2°, wordt het woord “(sociale)” en de zinsnede “4.1.16, respectievelijk” ingetrokken;*
- 2° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar” vervangen door de woorden “Het departement”.*”

VERANTWOORDING

Het tweede punt van artikel 48 is een overname van het ontwerp van decreet.

Hier wordt een eerste punt aan toegevoegd om de verwijzingen naar de vernietigde regeling inzake sociale lasten in artikel 4.7.1, §2, eerste lid, VCRO, in te trekken.

AMENDEMENT Nr. 16

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 59/1 (nieuw)

Een artikel 59/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 59/1. In artikel 5.4.2 van dezelfde codex wordt het derde lid opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Door de aanpassing van artikel 2.6.14, §1, eerste lid, 2°, VCRO, door middel van artikel 30/2 van dit ontwerp, komen stedenbouwkundige vergunningen voor functiewijzigingen sowieso in aanmerking om de betalingstermijn van de planbatenheffing te laten aanvangen. De uitzonderingsregeling inzake de betalingstermijn voor de naar aanleiding van een planologische oplossing voor weekendverblijven verschuldigde planbatenheffing, is hierdoor overbodig geworden en kan worden opgeheven.

AMENDEMENT Nr. 17

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 61/1 (nieuw)

Een artikel 61/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 61/1. In titel VII, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex wordt een artikel 7.4.2/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.4.2/2. In ruimtelijke uitvoeringsplannen en plannen van aanleg die vastgesteld zijn na 1 september 2009, worden de eigenstandige procentuele objectieven en voorschriften met betrekking tot de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod in de schoot van verkavelingen, groepswoningbouw en appartementsbouw, die in die plannen werden opgenomen in uitvoering van artikel 4.1.12 en 4.1.13 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid zoals het gold tot 7 november 2013, voor onbestaande gehouden.”.

VERANTWOORDING

Het Grondwettelijk Hof heeft in het arrest nr. 145/2013 van 7 november 2013 de regeling inzake sociale lasten van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid (artikel 4.1.16 tot en met artikel 4.1.26, DGPB) vernietigd, omwille van een schending van het Europees recht, met name wegens de schending van de rechtstreeks werkende bepalingen van het vrij verkeer en inzake de staatssteun, gelezen in samenhang

met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Bij verbeterende beschikking van 18 december 2013 heeft het hof de vernietiging uitgebreid tot een aantal andere bepalingen die onlosmakelijk verbonden zijn met de sociale lastenregeling. Meer in het bijzonder worden de bepalingen vernietigd inzake de gewestelijke en gemeentelijke normen sociaal woonaanbod (artikel 4.1.8 tot en met artikel 4.1.11, DGPB), de normen sociaal woonaanbod in plangebied (artikel 4.1.12 en 4.1.13, DGPB) en de gebiedsspecifieke typebepaling voor RUP's waarin werd voorzien in een sociaal woonaanbod (artikel 7.2.34, §1, DGPB).

Vernietigingsarresten van het Grondwettelijk Hof hebben terugwerkende kracht, tot op de dag van het van kracht worden van de vernietigde decretale bepalingen. De vernietiging brengt dus met zich mee dat de voornoemde bepalingen inzake de eigenstandige normen sociaal woonaanbod in plangebied worden geacht nooit te hebben bestaan. De eigenstandige normen bescheiden woonaanbod in plangebied blijven wel van toepassing.

Sinds de inwerkingtreding van het DGPB (1 september 2009) werden heel wat gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt waarin normen sociaal woonaanbod zijn opgenomen zoals bepaald in artikel 4.1.12 en 4.1.13, DGPB. Deze plannen maken veelal gebruik van de gebiedsspecifieke typebepaling van artikel 7.2.34, DGPB, dat eveneens werd vernietigd door het Grondwettelijk Hof.

Door het arrest van het Grondwettelijk Hof zijn deze specifieke stedenbouwkundige voorschriften in uitvoering van artikel 4.1.12 en 4.1.13, DGPB, in de ruimtelijke uitvoeringsplannen met een wettigheidsgebrek bezwaard.

Als gevolg van deze onregelmatigheid komt de toepassing en afdwingbaarheid van de voormelde voorschriften steeds meer op losse schroeven te staan. Immers, ingevolge artikel 18 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof kan tegen een stedenbouwkundig voorschrift dat een norm sociaal woonaanbod oplegt in uitvoering van het decreet Grond- en Pandenbeleid, bij de Raad van State beroep worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden vanaf 10 februari 2014, zijnde de datum van publicatie van het arrest in het Belgisch Staatsblad. Daarnaast kan ook een exceptie van onwettigheid gesteund op artikel 159 van de Grondwet worden ingeroepen, en dit onbeperkt in de tijd. Via een exceptie van onwettigheid ontleend aan de vernietiging van voormelde bepalingen van het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid kan de burgerlijke of administratieve rechter aldus een stedenbouwkundig voorschrift dat een norm sociaal woonaanbod oplegt, jaren na de vaststelling ervan, weigeren toe te passen.

De rechtszekerheid wordt ernstig in het gedrang gebracht indien de vergunningverlenende bestuursorganen en burgers niet meer zeker kunnen zijn van de grondslag waarop stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsvergunningen zijn gesteund. De enige manier om de rechtsonzekerheid te verhelpen, is een ingrijpen van de decreetgever.

Ingevolge de beginselen van voorrang van het Europees recht en van de loyale samenwerking die op de lidstaten van de Europese Unie rusten, mag de Vlaamse overheid niet passief blijven, maar moet zij integendeel actief zoeken naar oplossingen om de rechtspositie van de belanghebbenden te herstellen. De lidstaten van de Europese Unie hebben de verplichting om de onwettige gevolgen van een schending van het gemeenschapsrecht ongedaan te maken. Deze actieve verplichting tot het creëren van een volledig rechtsherstel rust op elk orgaan van de betrokken lidstaat in het kader van zijn bevoegdheden. Dit omvat dus ook de lokale besturen.

Daarom wordt in het nieuwe artikel 7.4.2/2, VCRO, bepaald dat de eigenstandige procentuele objectieven en voorschriften met betrekking tot de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod in de schoot van verkavelingen, groepswooningbouw en appartementsbouw, die in die plannen werden opgenomen in uitvoering van artikel 4.1.12 en 4.1.13 van het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid, voor onbestaande worden gehouden.

Artikel 7.4.2/2, VCRO, heeft concreet tot gevolg dat de betrokken eigenstandige procentuele objectieven en voorschriften met betrekking tot de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod, geen grondslag meer kunnen zijn voor het onwettig verklaren van het stedenbouwkundig voorschrift of van vergunningen die in de betrokken gebieden worden afgegeven.

De voormelde normen sociaal woonaanbod in het stedenbouwkundig voorschrift zijn afsplitsbaar van de rest van het ruimtelijk uitvoeringsplan. Het wegvallen van de sociale normen in het stedenbouwkundig voorschrift heeft verder geen impact op de geldigheid van het ruimtelijk uitvoeringsplan. Het stedenbouwkundig voorschrift 'wonen' blijft voor het overige eveneens van toepassing.

Artikel 7.3.10 van het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid bepaalde dat de artikelen 4.1.12 en 4.1.13 van toepassing zijn op alle ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig werden vastgesteld vanaf 1 september 2009. Het nieuwe artikel 7.4.2/2, VCRO, is dan ook slechts van toepassing op ruimtelijke uitvoerings-

plannen die vastgesteld zijn na 1 september 2009 en waarbij normen sociaal woonaanbod zijn opgenomen in uitvoering van artikel 4.1.12 of 4.1.13, DGPB. Deze bepaling heeft geen invloed op plannen van aanleg of RUP's die tot stand zijn gekomen vóór de inwerkingtreding van het decreet Grond- en Pandenbeleid. Enkel de normen sociaal woonaanbod die werden opgenomen in een ruimtelijk uitvoeringsplan in uitvoering van artikel 4.1.12 en 4.1.13 van het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid, worden voor onbestaande gehouden. RUP's die andere voorschriften inzake sociaal woonaanbod bevatten, vallen niet onder het toepassingsgebied van dit nieuwe artikel.

Deze regeling geldt niet alleen voor gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, maar ook voor provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Door de goedkeuring van het nieuwe artikel 7.4.2/2, VCRO, wordt geconformeerd aan de Europeesrechtelijke verplichtingen en dit voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen op de drie niveaus.

AMENDEMENT Nr. 18

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Hoofdstuk 2/1 (nieuw)

Een hoofdstuk 2/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 2/1. Overige wijzigingen”.

VERANTWOORDING

Ingevolge een aantal amendementen worden naast de voorgestelde wijzigingen aan de VCRO, ook wijzigingen aangebracht aan diverse andere decreten, onder meer aan de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, de Vlaamse Wooncode, het decreet Grond- en Pandenbeleid en de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973. Deze overige wijzigingen worden samengebracht in hoofdstuk 2/1 van het ontwerp.

AMENDEMENT Nr. 19

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/1 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/1. In de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, gewijzigd bij de wet van 20 mei 1863, wordt het opschrift van hoofdstuk III vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk III. Opening, afschaffing, wijziging en verlegging van buurtwegen”.”.

VERANTWOORDING

Met dit artikel wordt het opschrift van het betreffende hoofdstuk in de Buurtwegenwet terminologisch aangepast aan de nieuwe bepalingen ingevolge de voorgestelde wijzigingen aan de artikelen 27 en 28 van de Buurtwegenwet.

AMENDEMENT Nr. 20

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/2 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/2 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/2. In artikel 27, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 mei 1863, worden de woorden “de aanleg, de rechtekking, de verbreding en de afschaffing der buurtwegen” vervangen door de woorden “de opening, de afschaffing, de wijziging of de verlegging van een buurtweg en eventueel het bijhorende ontwerp van rooilijnplan”.”.

VERANTWOORDING

De (niet-officiële) vertaling van de oorspronkelijke Franstalige wet hanteert in de artikelen 27, 28 en 28bis van de wet verschillende termen door elkaar voor de opening (aanleg), wijziging (verandering), rechtekking en vernietiging (afschaffing). Deze begrippen hebben tot uiteenlopende interpretaties geleid.

Gelet op de voorgestelde wijzigingen aan artikel 28 (zie amendement nr. 21) wordt een uniforme Nederlandstalige terminologie gehanteerd inzake “opening, afschaffing, wijziging en verlegging” in hoofdstuk III van de wet.

Een ‘wijziging van een buurtweg’ dient begrepen te worden als elke verandering van de breedte of het tracé van de buurtweg, waarbij het begin- en eindpunt van de bestaande buurtweg met elkaar verbonden blijven. Een wijziging van verharding valt niet onder het begrip ‘wijziging van een buurtweg’ zoals bedoeld in dit artikel, tenzij uiteraard die verharding gepaard gaat met een versmalling of verbreding. Deze wijziging van verharding blijft desgevallend onderworpen aan een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Zodra de verbinding tussen begin- en eindpunt van de bestaande buurtweg onderbroken wordt of (deels) zal gebeuren via andere bestaande wegen, is er sprake van een (gedeeltelijke) afschaffing.

Het begrip ‘verlegging’ werd in de Buurtwegenwet van 1841 niet expliciet vermeld. Het is een complex begrip dat zowel een afschaffing als, naargelang de aard en de omvang ervan, de opening of wijziging kan omvatten. Omwille van de duidelijkheid wordt dit begrip thans ingebracht.

AMENDEMENT Nr. 21

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/3 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/3 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/3. In artikel 28 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 mei 1863, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het voornemen tot opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek. Met behoud van de toepassing van artikel 27,

- eerste lid, stelt de gemeenteraad hiertoe een ontwerp van rooilijnplan vast dat onderworpen wordt aan onderstaande procedure, behoudens in het geval van een afschaffing.”;*
- 2° *in het tweede lid worden de woorden “welke beslist,” vervangen door de woorden “welke beslist binnen de 90 dagen na ontvangst van de beraadslaging van de gemeenteraad,”;*
- 3° *tussen het tweede lid en het derde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:*
- “Bij ontstentenis van een tijdige beslissing van de deputatie kan de gemeente beroep instellen tegen het uitblijven van de beslissing.”.*

VERANTWOORDING

Recente rechtspraak noopt tot een gerichte remediëring van enkele bepalingen in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841.

De huidige wet voorziet een procedure voor wijzigingen aan het stelsel van buurtwegen, waarbij de beslissingsbevoegdheid werd gelegd bij de deputatie. Dit wordt geregeld in de artikelen 27 tot en met 29 van de wettekst van 1841. Met het oog op de aanleg of ‘rechttrekking’ van een buurtweg dient thans ingevolge artikel 28bis, ingevoegd bij wet van 9 augustus 1948, een ‘algemeen rooiingsplan’ opgemaakt te worden door de gemeente en goedgekeurd door de Koning vooraleer de deputatie ingevolge artikel 27 en 28 kan beslissen over de verlegging (noot: de Buurtwegenwet spreekt over “de Koning”, maar met de staatshervorming werd de Vlaamse Regering bevoegd; en krachtens de algemene delegatie van die Vlaamse Regering aan haar leden was een individuele minister bevoegd, in casu de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening - zie ter zake ook het Raad van State-arrest Goormans, nr. 198.911, 15 december 2009).

De Raad van State interpreteert de huidige Buurtwegenwet zo (R.v.St., nv Immo De Witte e.a., nr. 146.115, 16 juni 2005; R.v.St., Van Cleven, nr. 195.999, 14 september 2009) dat er voor de besluitvorming betreffende de aanleg en de verplaatsing van buurtwegen altijd twee luiken bestaan die cumulatief moeten worden toegepast, ongeacht of het een buurtweg betreft die behoort tot het openbaar domein of niet:

- 1° een rooilijnplan vastgesteld door de gemeenteraad en goedgekeurd bij ministerieel besluit na advies van de deputatie ex artikel 28bis;
- 2° de besluitvorming op grond van de artikelen 27 en 28 waarbij de deputatie de beslissing neemt; de deputatie is niet bevoegd te beslissen zolang er geen (bij ministerieel besluit) goedgekeurd rooilijnplan is.

De Raad stelt in voornoemd arrest van 16 juni 2005 expliciet dat er geen onderscheid bestaat tussen ‘voetwegen’ en ‘buurtwegen’ en dat voor beide een goedgekeurd rooilijnplan noodzakelijk is: “(...) het artikel 28bis moet worden gelezen en begrepen in de context waarin het voorkomt; dat het is ingelast vlak na de artikelen 27 en 28 omtrent, onder meer de aanleg en de rechttrekking van een ‘buurtweg’; dat buiten kijf staat dat in die artikelen het begrip ‘buurtweg’ ook slaat op een voetweg (...).”. De Raad van State heeft dit herhaald in haar arrest van 24 mei 2013, waarbij de Raad stelde dat – ook na de inwerkingtreding van het Rooilijnendecreet – artikel 28bis van de Buurtwegenwet “voor elke buurtweg zonder onderscheid, ook voor een buurtweg die “behoort tot het openbare domein” in de zin van artikel 6 van het Rooilijnendecreet (geldt).” (R.v.St., Van Havere en Los, nr. 223.589 van 24 mei 2013).

De decreetgever had met het Rooilijnendecreet van 2009 beoogd een eenduidige en eenvoudige procedure uit te werken voor de vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan, waarbij niet langer de tussenkomst van de minister nodig is. Hiermee werd “een belangrijke administratieve vereenvoudiging” betracht (Voorstel van decreet houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, 2185/2, 2 (amendement nr. 1)).

De Raad van State heeft in haar arrest van 24 mei 2013 evenwel geoordeeld dat deze rooilijnplannen voor buurtwegen op publieke bedding ook nog door de bevoegde minister moeten worden goedgekeurd ingevolge artikel 28bis van de wet op de buurtwegen aangezien dit artikel niet werd opgeheven of gewijzigd door het Rooilijnendecreet. Bijgevolg dient – voor wijzigingen aan buurtwegen op publieke bedding – cumulatief toepassing gemaakt te worden van het Rooilijnendecreet en de wet op de buurtwegen gezien “niet (valt) in te zien hoe de in het Rooilijnendecreet vervatte regeling afbreuk zou doen aan het door artikel 28bis van de Buurtwegenwet ingestelde voorschrift (...).”. De Raad vervolgt dat ook na de inwerkingtreding van het Rooilijnendecreet artikel 28bis “voor elke buurtweg zonder onderscheid, ook voor een buurtweg die “behoort tot

het openbare domein” in de zin van artikel 6 van het Rooilijnendecreet (geldt).” (R.v.St., Van Havere en Los, nr. 223.589 van 24 mei 2013).

In de combinatie van het huidige regime van de Buurtwegenwet met het Rooilijnendecreet moet men voor de wijziging van een buurtweg die gedeeltelijk over openbaar domein en over privaat domein loopt, bijgevolg drie verschillende procedures cumulatief doorlopen:

- 1° een rooilijnplan voor het stuk weg dat over openbaar domein loopt volgens de procedure uit het Rooilijnendecreet én de Buurtwegenwet (cumulatieve toepassing);
- 2° een rooilijnplan voor het stuk weg dat over privaat domein loopt overeenkomstig artikel 28bis uit de Buurtwegenwet;
- 3° en daarna de besluitvorming over het tracé op grond van de artikelen 27 en 28 uit de Buurtwegenwet.

Er is dus alle reden om een heldere en eenduidige regeling tot stand te brengen, die effectief een administratieve vereenvoudiging beoogt, zonder hierbij te raken aan de beslissingsbevoegdheden inzake de wijzigingen aan het buurtwegennet.

De voorgestelde wijziging integreert het ‘algemeen rooiingsplan’ (artikel 28bis) in de procedure voor de aanleg of wijziging van het tracé (artikelen 27 en 28), onafhankelijk van het eigendomsstatuut van de ‘zate’. Hierdoor zal de procedure in de toekomst veel duidelijker en eenvoudiger worden.

De nieuwe bepaling houdt in dat er een één-op-éénrelatie is tussen het aanduiden of wijzigen van het tracé van een buurtweg enerzijds en het opmaken van een rooilijnplan anderzijds. Er zijn dus geen verschillende procedures voor enerzijds het tracé en anderzijds de rooilijnen van de buurtweg. Met het huidige regime was dat, gelet op de rechtspraak van de Raad van State over de Buurtwegenwet, wel het geval.

Het aanduiden of wijzigen van het tracé van een buurtweg veronderstelt bijgevolg nog steeds het opmaken van een rooilijnplan. In het nieuwe regime worden beide geïntegreerd en gebeurt de beslissing over de opening, wijziging of verlegging van een buurtweg aan de hand van een rooilijnplan volgens de procedure beschreven in het gewijzigde artikel 28 en niet volgens het Rooilijnendecreet (zie amendement nr. 42). Voor een afschaffing van een buurtweg is uiteraard geen rooilijnplan vereist.

Voor de rest blijft de procedure ongewijzigd: openbaar onderzoek, beraadslaging door de gemeenteraad en goedkeuring door de deputatie. Door de integratie van het rooilijnplan in artikel 28 wordt niet geraakt aan de beslissingsbevoegdheid die de deputaties ontleen aan artikel 28 van de Buurtwegenwet. Tegelijk wordt een vervalt termijn ingevoerd voor de beslissing van de deputatie omtrent de opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg. Door de integratie hoeft de beslissing over de aanpassing van het buurtwegennet niet langer te wachten op de goedkeuring van het rooilijnplan door de Koning (in casu de Vlaamse Regering). Indien de deputatie niet binnen de gestelde termijn van 90 dagen een beslissing neemt, kan de gemeente ingevolge het laatste lid van artikel 28 beroep aantekenen bij de Koning (in casu de Vlaamse Regering). Ook de beroepsmogelijkheid blijft ongewijzigd. Er zijn niet langer twee opeenvolgende procedures van toepassing, er wordt één openbaar onderzoek gehouden en één beslissing. Met deze geïntegreerde procedure wordt voor duidelijkheid en vereenvoudiging gezorgd. Deze geïntegreerde regeling is onmiddellijk van toepassing op lopende procedures.

Gelet op deze integratie kan artikel 28bis worden opgeheven (zie amendement nr. 22) en dient artikel 6 van het Rooilijnendecreet te worden aangepast (zie amendement nr. 42). Er wordt een duidelijk en strikt onderscheid gemaakt tussen de procedure voor het opmaken van rooilijnplannen voor buurtwegen (volgens de gewijzigde procedureregels in artikel 28) en rooilijnplannen voor andere gemeentewegen (en gewestwegen) volgens het Rooilijnendecreet. Om een eenduidige terminologie te bekomen, worden enkele aanpassingen doorgevoerd in het opschrift van hoofdstuk III en artikel 27 van de Buurtwegenwet teneinde een uniform geheel te maken.

Met de huidige ingreep is een knelpunt in de relatie tussen Buurtwegenwet en Rooilijnendecreet weggewerkt dat om een vrij dringende oplossing vroeg. De ingreep verhindert niet dat in een latere fase een actualisatie van de integrale wetgeving rond de buurtwegen en/of de trage wegen wordt doorgevoerd.

■

AMENDEMENT Nr. 22

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/4 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/4 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/4. Artikel 28bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1948, wordt opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de aangepaste regeling en de integratie van de rooilijnprocedure in artikel 28 van de Buurtwegenwet, kan artikel 28bis, zoals ingevoegd door de wet van 9 augustus 1948, worden opgeheven.

AMENDEMENT Nr. 23

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/5 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/5 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/5. In artikel 52, §1, van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, ingevoegd bij het decreet van 14 juli 1993 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 22 oktober 1996, 21 oktober 1997 en 7 december 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt de zinsnede “artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de zinsnede “artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”;*
- 2° het vierde lid wordt vervangen door wat volgt:*

“De bepalingen van artikel 4.4.2, artikel 4.4.6, artikel 4.4.12, artikel 4.4.16, artikel 4.4.21 en artikel 4.4.22, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake het verbouwen van een bestaande woning of constructie, inzake stabiliteitswerken ten behoeve van een bestaande constructie en inzake herstelwerken aan vernietigde of beschadigde woningen of constructies, zijn eveneens van toepassing op de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden.”.

VERANTWOORDING

In de specifieke bepalingen voor de maritieme duinstreek van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, wordt in artikel 52 nog verwezen naar het inmiddels opgeheven decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Deze verwijzingen worden thans vervangen door een verwijzing naar de toepasselijke bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het vierde lid van artikel 52, §1, van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, luidt thans als volgt:

“De bepalingen van artikel 145bis en 195bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) inzake het verbouwen van een bestaand gebouw of een bestaande constructie binnen het bestaande volume en inzake instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit van een bestaand vergund gebouw, zijn eveneens van toepassing op de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden.”.

De verwijzingen naar artikel 145bis en 195bis van het decreet van 18 mei 1999 worden middels dit amendement vervangen door een verwijzing naar de overeenkomstige artikelen uit de VCRO, meer bepaald:

- artikel, 4.4.2, VCRO betreft stabiliteitswerken ten behoeve van bestaande, hoofdzakelijk vergunde en niet-verkrotte constructies (vroeger artikel 195bis, eerste lid, 3°, DRO);
- artikel 4.4.6, VCRO, betreft handelingen aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde en niet-verkrotte constructies die beschermd zijn als monument of deel uitmaken van een beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap (vroeger artikel 195, eerste lid, 1° en 2°);
- artikel 4.4.12, VCRO, betreft het verbouwen binnen het bestaande bouwvolume van bestaande, hoofdzakelijk vergunde en niet-verkrotte woningen (vroeger artikel 145bis, DRO);
- artikel 4.4.16, VCRO, betreft het verbouwen binnen het bestaande bouwvolume van bestaande, hoofdzakelijk vergunde en niet-verkrotte constructies, niet zijnde woningbouw (vroeger artikel 145bis, DRO);
- artikel 4.4.21 en artikel 4.4.22, VCRO, hebben betrekking op herstelwerken aan vernietigde of beschadigde woningen (artikel 4.4.21), respectievelijk constructies, niet zijnde woningbouw (artikel 4.4.22).

Deze zogenaamde ‘heirkrachtregeling’ werd ingevoerd in 2009 bij de totstandkoming van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Het was de uitdrukkelijke bedoeling van de decreetgever om de heirkrachtregeling tevens toe te passen binnen de ruimtelijk kwetsbare gebieden (*Parl.St.* VI. Parl. 2008-09, stuk 2011, nr. 1, p. 154). Overeenkomstig artikel 1.1.2, 10°, d), VCRO, zijn ook de beschermde duingebieden en de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden te beschouwen als ‘ruimtelijk kwetsbare gebieden’. Het sluit dan ook aan bij de bedoeling van de decreetgever om de heirkrachtregeling toe te voegen bij de mogelijkheden binnen de voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, vermeld in artikel 52 van de wet op het natuurbehoud. Door deze aanpassing kunnen zonevreemde woningen en constructies, gelegen in het voor het duingebied belangrijk landbouwgebied, die getroffen worden door brand of andere overmacht, toch worden heropgebouwd binnen het bestaande bouwvolume voor zover voldaan is aan de overige voorwaarden van de artikelen 4.4.21 en 4.4.22, VCRO.

De voorgenomen uitbreiding van het toepassingsgebied van de heirkrachtregeling wordt onderbouwd door de visie dat de natuurwaarden in ruimtelijk kwetsbare gebieden ondersteund moeten worden door een actief beschermingsbeleid van de overheid; men zal echter aan het toeval (rampspoed) geen ordenende functie toekennen. Aan personen waarvan bijvoorbeeld de woning op een regelmatige wijze behoorlijk (hoofdzakelijk) vergund is, en die getroffen worden door rampspoed, kan menselijkerwijs niet het recht worden ontegd om de woning binnen redelijke perken, rekening houdend met de draagkracht van het gebied, opnieuw op te bouwen.

■

AMENDEMENT Nr. 24

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/6 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/6 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/6. In artikel 2, §1, eerste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, het laatst gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 23° wordt punt e) ingetrokken;

2° in punt 25° wordt punt d) ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Op 7 november 2013 deed het Grondwettelijk Hof uitspraak over de vernietigingsberoepen tegen het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid (DGPB). In arrest nr. 144/2013 vernietigde het Grondwettelijk Hof boek 5 van dat decreet, dat betrekking heeft op de regeling inzake wonen in eigen streek. In arrest nr. 145/2013 ging het Grondwettelijk Hof over tot de vernietiging van de regeling inzake sociale lasten, opgenomen in artikel 4.1.16 tot en met artikel 4.1.26, DGPB. Bij beschikking van 18 december 2013 heeft het hof de vernietiging uitgebreid tot een aantal andere bepalingen die onlosmakelijk verbonden zijn met deze regeling. Het gaat meer in het bijzonder om artikel 4.1.8 tot en met artikel 4.1.13, DGPB (de normen sociaal woonaanbod per bouw- of verkavelingsproject) en artikel 7.2.34, DGPB (de gebiedsspecifieke typebepaling voor RUP's waarin werd voorzien in een sociaal woonaanbod). Het Grondwettelijk Hof vernietigde ten slotte ook bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) die onlosmakelijk verbonden zijn met de socialelastenregeling. Het gaat meer in het bijzonder om artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 3°, VCRO (weigering vergunning wegens onverenigbaarheid met de normen sociaal woonaanbod), en de artikelen 4.6.2, §2, en 4.6.4, §3, VCRO (verval vergunning met sociale last).

De vernietiging van de voornoemde decretale bepalingen heeft terugwerkende kracht tot op de datum van inwerkingtreding ervan, met name 1 september 2009. De bepalingen in kwestie moeten worden geacht nooit te hebben bestaan.

In artikel 2 van de Vlaamse Wooncode worden de private actoren die met toepassing van artikel 4.1.22, DGPB, sociale koopwoningen of sociale kavels verkopen, geschrapt uit de (actorgebonden) definities van 'sociale koopwoning' en 'sociale kavel'. De regeling met betrekking tot de verkoop van in uitvoering van een sociale last gerealiseerde sociale koopwoningen en sociale kavels door bemiddeling van de lokaal actieve sociale huisvestingsmaatschappij is door het Grondwettelijk Hof vernietigd.

AMENDEMENT Nr. 25

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/7 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/7 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/7. In artikel 22bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 27 maart 2009, vernummerd bij het decreet van 23 december 2011 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 31 mei 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, derde lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° op initiatief van de initiatiefnemers, vermeld in artikel 33, §1, eerste lid, van dit decreet, alsook in artikel 4.1.15 van het decreet Grond- en Pandenbeleid;”;

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “, met dien verstande dat daaronder ten minste moet worden verstaan: het niet of onregelmatig aanwenden van de instrumentaria, vermeld in boek 4 van het decreet Grond- en Pandenbeleid” opgeheven.”.

VERANTWOORDING

In artikel 22bis van de Vlaamse Wooncode (VWC) wordt verduidelijkt dat, ingevolge het arrest nr. 145/2013 van het Grondwettelijk Hof, de kwantitatieve doelstellingen op het vlak van het sociaal woonaanbod volledig verwezenlijkt zullen worden door de sociale woonactoren, zijnde de sociale woonorganisaties en de openbare besturen. De kwantitatieve doelstelling op het vlak van het bescheiden woonaanbod zal volledig verwezenlijkt worden door de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Daarnaast wordt een wijziging aangebracht aan de regeling met betrekking tot de tweejaarlijkse voortgangstoetsen. Huidig artikel 22bis, §2, VWC, bepaalt dat onder “kennelijk onvoldoende inspanningen leveren om het bindend sociaal objectief te bereiken” minstens begrepen moet worden: het niet of onregelmatig aanwenden van de instrumentaria, vermeld in boek 4 van het decreet Grond- en Pandenbeleid. De regeling met betrekking tot het gemeentelijk reglement Sociaal Wonen (artikel 4.1.9, DGPB), de normen sociaal woonaanbod per bouw- of verkavelingsproject in RUP's (artikelen 4.1.12 en 4.1.13, DGPB) en de socialelastenregeling (artikel 4.1.16 tot en met 4.1.26, DGPB) zijn door het Grondwettelijk Hof vernietigd. Daardoor past het de noodzakelijke voorwaarde met betrekking tot het aanwenden van de instrumenten uit boek 4 te schrappen.

AMENDEMENT Nr. 26

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/8 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/8 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/8. In artikel 85, §1, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 25 mei 2007 en 31 mei 2013, wordt de zinsnede “of als een sociale huisvestingsmaatschappij met toepassing van artikel 4.1.22 van het decreet Grond- en Pandenbeleid optreedt in naam en voor rekening van de bouwheer of verkavelaar” vervangen door “of als in uitvoering van het gemeentelijk actieprogramma, vermeld in artikel 4.1.7 van het decreet Grond- en Pandenbeleid, een grond wordt verkocht met het oog op de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod”. ”.

VERANTWOORDING

In artikel 85 van de Vlaamse Wooncode wordt de uitzondering op het voorkeepsrecht voor verkopen van sociale koopwoningen en sociale kavels door private actoren met toepassing van artikel 4.1.22, DGPB, geschrapt. De regeling met betrekking tot de verkoop van in uitvoering van een sociale last gerealiseerde sociale koopwoningen en sociale kavels door bemiddeling van de lokaal actieve sociale huisvestingsmaatschappij is door het Grondwettelijk Hof vernietigd. Tegelijk wordt een nieuwe uitzondering op het voorkeepsrecht ingeschreven voor verkopen van gronden in uitvoering van het overeenkomstig artikel 4.1.7, DGPB, door de gemeenteraad vastgesteld actieprogramma. Op die manier wordt een knelpunt weggenomen voor de realisatie van een sociaal woonaanbod op gronden van de Vlaamse besturen en Vlaamse semipublieke rechtspersonen.

AMENDEMENT Nr. 27

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/9 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/9 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/9. In artikel 3.2.8, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid wordt punt 3° opgeheven.

Het eerste lid heeft uitwerking met ingang van 1 september 2009.”.

VERANTWOORDING

In artikel 3.2.8 van het decreet Grond- en Pandenbeleid wordt de voorwaardelijke vrijstelling van de activeeringsheffing voor initiatiefnemers die hun sociale last in natura uitvoeren, geschrapt in de suppletieve regeling met betrekking tot de gemeentelijke activeringsheffing. De regeling met betrekking tot de uitvoering in natura van een sociale last is door het Grondwettelijk Hof vernietigd.

Gelet op het feit dat de te schrappen vrijstellingsgrond deel uitmaakt van een opsomming, wordt ervoor geopteerd de bepaling in kwestie op te heffen met terugwerkende kracht tot 1 september 2009. Bij een keuze voor een intrekking zou het punt 3° geacht worden nooit te hebben bestaan, waardoor in voorkomend geval alle wijzigingen naar de opsomming in kwestie zouden moeten worden aangepast.

AMENDEMENT Nr. 28

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/10 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/10 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/10. In artikel 4.1.2, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 3° ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 4.1.2 van het decreet Grond- en Pandenbeleid wordt de rechtsplicht voor de gemeenten om de socialelastenregeling aan te wenden in functie van het bindend sociaal objectief (punt 3°) geschrapt. De socialelastenregeling is door het Grondwettelijk Hof vernietigd.

De verplichting met betrekking tot de aanwending van de normen sociaal woonaanbod in functie van het bindend sociaal objectief (punt 2°) blijft behouden. Artikel 4.1.7 van het decreet Grond- en Pandenbeleid, dat de zogenaamde 25 percentnorm aan elke gemeente oplegt, is immers niet vernietigd. Om die 25 percentnorm te behalen, dient de gemeente een actieprogramma vast te stellen en uit te voeren.

AMENDEMENT Nr. 29

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/11 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/11 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/11. Artikel 4.1.14 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Met dit artikel wordt artikel 4.1.14 van het decreet Grond- en Pandenbeleid ingetrokken. Dat artikel bevat een aantal uitzonderingen op het toepassingsgebied van de normen sociaal woonaanbod. Gelet op de vernietiging van artikel 4.1.8 tot en met artikel 4.1.13, DGPB, is het aangewezen ook dit artikel in te trekken.

AMENDEMENT Nr. 30

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jorgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/12 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/12 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/12. Artikel 4.1.14/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011 en gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2013, wordt ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Met dit artikel wordt artikel 4.1.14/1 van het decreet Grond- en Pandenbeleid ingetrokken. Dat artikel bevat een aantal uitzonderingen op het toepassingsgebied van de normen sociaal woonaanbod. Gelet op de vernietiging van artikel 4.1.8 tot en met artikel 4.1.13, DGPB, is het aangewezen ook dit artikel in te trekken.

AMENDEMENT Nr. 31

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jorgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/13 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/13 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/13. In artikel 4.2.1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, verminderd met het op grond van het bij of krachtens het gemeentelijk reglement Sociaal Wonen opgelegde percentage inzake de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod” telkens ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 4.2.1 van het decreet Grond- en Pandenbeleid wordt verduidelijkt dat bij de bepaling van de norm bescheiden woonaanbod geen rekening gehouden kan worden met enige norm sociaal woonaanbod. De norm bescheiden woonaanbod bedraagt 40 percent of 20 percent, naargelang het eigendomsstatuut van de grond.

Dit geldt zowel voor nieuwe vergunningsaanvragen als voor in de periode van 1 september 2009 tot 7 november 2013 afgeleverde vergunningen met sociale last. In gemeenten die beschikten over een reglement Sociaal Wonen, werd de sociale last in mindering gebracht van het principieel vereiste aandeel bescheiden wonen. Doordat de regeling met betrekking tot de sociale last met terugwerkende kracht vernietigd werd, moet de verhouding met de bescheiden last herbekeken worden. Als daardoor de plannen aangepast moeten worden, is een nieuwe vergunning aangewezen.

AMENDEMENT Nr. 32

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/14 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/14 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/14. In artikel 4.2.2, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, wordt het derde lid ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Door de vernietiging van de decretale grondslag voor de gemeentelijke reglementen Sociaal Wonen kan het daarin voorzien aandeel sociaal woonaanbod (een vast percentage of een marge met maximale en minimale percentages) niet in mindering gebracht worden van het in artikel 4.2.1, DGPB, vastgelegde percentage bescheiden woonaanbod. Daardoor zal, naargelang het geval, in elke situatie 40 percent (op gronden van Vlaamse besturen of Vlaamse semipublieke rechtspersonen) of 20 percent (op gronden van andere natuurlijke personen en rechtspersonen) bescheiden woonaanbod opgelegd moeten worden. Het gevolg is dat de mogelijkheid om in een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening Bescheiden Wonen (andere) concrete percentages bescheiden woonaanbod vast te stellen, zonder voorwerp wordt. Gelet op de rechtszekerheid wordt die mogelijkheid expliciet geschrapt uit artikel 4.2.2, DGPB. De mogelijkheid tot het inschrijven van motieven voor afwijkingen in min via dergelijke stedenbouwkundige verordening blijft uiteraard wel bestaan.

AMENDEMENT Nr. 33

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/15 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/15 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/15. In artikel 4.2.4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1/1. Ruimtelijke uitvoeringsplannen die woonuitbreidingsgebied of woonreservegebied omzetten naar woongebied met een oppervlakte van ten minste een halve hectare, bepalen voor het bescheiden woonaanbod bij verkavelingen, groepswoningen en appartementsbouw, vermeld in artikel 4.2.1, eerste lid, een procentueel objectief dat gelijk is aan veertig procent.

Het procentueel objectief, vermeld in het eerste lid, kan ten hoogste worden verminderd tot tien procent, in zoverre zulks wordt gemotiveerd vanuit het bestaande en geplande bescheiden en sociaal woonaanbod, de sociale contextfactoren en de ruimtelijke karakteristieken van het geordende woongebied. Het procentueel objectief kan enkel verder worden verlaagd tot nul procent vanaf de bekendmaking van een gemeentelijk bericht waaruit blijkt dat het bindend sociaal objectief, vermeld in artikel 4.1.2, verwezenlijkt is. Die bekendmaking geschiedt op de wijze, vermeld in artikel 186 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

Deze paragraaf kan slechts worden toegepast ten aanzien van ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet van [...] houdende wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid.”;

2° *paragraaf 2 wordt ingetrokken.”.*

VERANTWOORDING

In artikel 4.2.4 van het decreet Grond- en Pandenbeleid wordt verduidelijkt dat bij RUP's die voorlopig worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van voorliggend ontwerp van decreet en die woonuitbreidingsgebied of woonreservegebied omzetten naar woongebied met een oppervlakte van ten minste een halve hectare, eigenstandige normen bescheiden woonaanbod vastgesteld moeten worden. Het percentage bescheiden woonaanbod bedraagt 40 percent, maar kan mits motivering verminderd worden tot 10 percent (tot 0 percent als het bindend sociaal objectief is bereikt).

De norm inzake bescheiden woonaanbod is op verschillende manieren opgenomen in BPA's en RUP's die definitief zijn vastgesteld of aangenomen in de periode van 1 september 2009 tot 7 november 2013. In sommige gevallen blijft het voorschrift wettig (bijvoorbeeld indien geformuleerd als “40 percent, min het percentage sociaal woonaanbod”), in andere gevallen is het voorschrift onwettig (bijvoorbeeld indien geformuleerd als “een percentage bescheiden woonaanbod van 20 percent”). Om te vermijden dat de stedenbouwkundige voorschriften met betrekking tot een bescheiden woonaanbod in bestaande BPA's en RUP's herbekeken moeten worden, wordt ervoor geopteerd de verplichting tot het opleggen van normen bescheiden woonaanbod (paragraaf 2) in te trekken. Daardoor valt men terug op de algemene rechtsgrond (paragraaf 1): de mogelijkheid tot het opleggen van normen bescheiden woonaanbod in BPA's en RUP's. Op die manier blijven alle stedenbouwkundige voorschriften in BPA's en RUP's sinds 1 september 2009 die voorzien in een norm inzake bescheiden woonaanbod, rechtsgeldig.

RUP's die voorlopig zijn vastgesteld vóór de datum van inwerkingtreding van voorliggend ontwerp van decreet, maar waarvan de definitieve vaststelling voorzien is voor de periode na de inwerkingtreding, worden op dezelfde manier behandeld als de BPA's en RUP's die definitief zijn vastgesteld of aangenomen in de periode van 1 september 2009 tot 7 november 2013. Dit om te vermijden dat voor die RUP's opnieuw een openbaar onderzoek moet gebeuren.

■

AMENDEMENT Nr. 34

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgan Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/16 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/16 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/16. In artikel 4.2.5, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011, worden het tweede en het derde lid ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 4.2.5 van het decreet Grond- en Pandenbeleid wordt de afrondingsregel voor de bepaling van de last inzake bescheiden woonaanbod sterk vereenvoudigd: er wordt steeds afgerond naar het dichtstbijzijnde natuurlijke getal. Een en ander heeft te maken met het feit dat er steeds concrete percentages bescheiden woonaanbod vastgesteld worden, en geen marges meer toegestaan zijn.

■

AMENDEMENT Nr. 35

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceysens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/17 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/17 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/17. Artikel 7.3.10 van hetzelfde decreet wordt ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van artikel 4.1.12 en 4.1.13, DGPB (normen sociaal woonaanbod in plangebied), vervalt het nuttig effect van de overgangsregeling voor in ontwerp zijnde ruimtelijke uitvoeringsplannen, vermeld in artikel 7.3.10, DGPB. Deze bepaling wordt dan ook ingetrokken.

AMENDEMENT Nr. 36

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceysens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/18 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/18 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/18. In artikel 7.3.11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “verplichtingen om sociale lasten en” vervangen door de woorden “verplichting om” en wordt het woord “gelden” vervangen door het woord “geldt”;*
- 2° in het tweede lid wordt de zinsnede “artikel 4.1.8, eerste lid,” vervangen door de zinsnede “artikel 4.2.1, eerste lid,” en worden de woorden “sociale last” vervangen door het woord “last”.*

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van de socialelastenregeling (artikel 4.1.16 tot en met 4.1.26, DGPB) vervalt voor dat aspect het nuttig effect van de overgangsregeling voor vergunningsaanvragen, vermeld in artikel 7.3.11, DGPB, voor wat de sociale last betreft. Deze regeling wordt dan ook beperkt tot de lasten bescheiden woonaanbod.

AMENDEMENT Nr. 37

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgan Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/19 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/19 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/19. In artikel 7.3.12, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden de woorden “een norm inzake sociaal of bescheiden woonaanbod en bij het opleggen van een sociale last of” vervangen door de woorden “een norm inzake bescheiden woonaanbod en bij het opleggen van”.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van de normen sociaal woonaanbod (artikel 4.1.8 tot en met 4.1.13, DGPB) en de socialelastenregeling (artikel 4.1.16 tot en met 4.1.26, DGPB) vervalt voor dat aspect het nuttig effect van de uitzonderingsregeling voor projecten op gronden die werden verworven in de periode 2003-2008, vermeld in artikel 7.3.12, DGPB. Deze regeling wordt dan ook beperkt tot de normen en lasten bescheiden woonaanbod.

AMENDEMENT Nr. 38

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgan Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/20 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/20 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/20. In artikel 7.3.12/1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011, worden de zinsnede “artikel 4.1.14/1, 1° en 2°, en” en de zinsnede “aan een norm sociaal woonaanbod als vermeld in afdeling 2 van hoofdstuk 2 van titel 1 van boek 4, of” ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van de normen sociaal woonaanbod (artikel 4.1.8 tot en met 4.1.13, DGPB) vervalt voor dat aspect het nuttig effect van de uitzonderingsregeling voor projecten waarbij zorgvoorzieningen opgericht worden, vermeld in artikel 7.3.12/1, DGPB. Deze regeling wordt dan ook beperkt tot de normen bescheiden woonaanbod.

AMENDEMENT Nr. 39

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/21 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/21 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/21. Artikel 7.3.13 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van de normen sociaal woonaanbod (artikel 4.1.8 tot en met 4.1.13, DGPB) en het verstrijken van de overgangstermijn (tot 30 juni 2013) vervalt het nuttig effect van de uitzonderingsregeling voor enerzijds gemeentelijke reglementen en verordeningen die afwijkende normen bevatten, en anderzijds gemeentelijke overeenkomsten met afwijkende normen die dateren van vóór het decreet Grond- en Pandenbeleid, vermeld in artikel 7.3.13, DGPB. Deze regeling wordt dan ook opgeheven.

Het gevolg van die opheffing is dat:

- normen sociaal woonaanbod in gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen enkel geldig blijven voor zover ze hun rechtsgrond vinden in artikel 2.3.1, zevende lid, VCRO. Daarin wordt bepaald dat gewestelijke, provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen die werden vastgesteld vóór 1 september 2009 en die op gronden van de mogelijkheden, voorzien in de vroegere regelgeving, andere aangelegenheden regelen dan deze, vermeld in artikel 2.3.1, eerste lid, VCRO, geldig blijven tot ze worden opgeheven. Wijzigingen aan die stedenbouwkundige verordeningen kunnen enkel binnen de marges van artikel 2.3.1, eerste en tweede lid, VCRO;
- in gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen enkel normen bescheiden woonaanbod overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.2.2, DGPB, kunnen worden opgelegd.

AMENDEMENT Nr. 40

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/22 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/22 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/22. Artikel 7.3.13/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

Gelet op de vernietiging van de regeling rond wonen in eigen streek (boek 5, DGPB) vervalt het nuttig effect van de uitzonderingsregeling voor gronden met ontwikkelingsrechten en woningen opgericht vóór de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de lijst van doelgemeenten, vermeld in artikel 7.3.13/1, DGPB. Deze regeling wordt dan ook ingetrokken.

AMENDEMENT Nr. 41

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/23 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/23 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/23. In artikel 7.5.1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, artikel 4.1.17, 1°, artikelen 4.1.20 tot 4.1.24,” ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 7.5.1, DGFB, dat de inwerkingtreding regelt van de verschillende bepalingen van het decreet, worden de bepalingen geschrapt die betrekking hebben op de socialelastenregeling, en meer in het bijzonder de uitvoering in natura van de sociale last. De socialelastenregeling is door het Grondwettelijk Hof vernietigd.

AMENDEMENT Nr. 42

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/24 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/24 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/24. Artikel 6 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van rooilijnen wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 6. Dit decreet is niet van toepassing op buurtwegen in de zin van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen. Het vaststellen van rooilijnplannen voor deze buurtwegen gebeurt volgens hoofdstuk III van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen.”.

VERANTWOORDING

De decreetgever heeft met het Rooilijnendecreet een eenduidige en eenvoudige procedure beoogd voor de vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan, waarbij niet langer de tussenkomst van de minister nodig is. Hiermee werd ‘een belangrijke administratieve vereenvoudiging’ betracht (voorstel van decreet houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen, *Parl. St.* Vl.Parl. 2008-09, 2185/2, 2 (amendement nr. 1)).

In artikel 6 van het Rooilijnendecreet werd bepaald dat de procedure voor de vaststelling van gemeentelijke rooilijnplannen (artikel 9) ook van toepassing is op buurtwegen die behoren tot het openbaar domein. Hieruit dient afgeleid te worden dat het Rooilijnendecreet niet van toepassing is op buurtwegen waarvan de bedding op privaat domein ligt. Dat onderscheid hoeft echter niet gemaakt te worden. Een rooilijn bepaalt niet de scheidingslijn tussen openbaar domein (overheidseigendom) en privaat domein (privé-eigendom), maar wel de grens tussen de openbare weg en de aangelande gronden. Het is een misvatting dat artikel 28bis van de Buurtwegenwet niet van toepassing zou zijn voor buurtwegen die over private percelen lopen. Als het tracé van een dergelijke buurtweg wordt verplaatst of verbreed, vereist dat wel degelijk een rooilijnplan. Dat is ondertussen gevestigde rechtspraak van de Raad van State.

In de administratieve praktijk werd artikel 6 van het Rooilijnendecreet zodanig geïnterpreteerd dat het regime van het Rooilijnendecreet in de plaats van artikel 28bis van de Buurtwegenwet was gekomen voor wat de vaststelling van rooilijnen voor buurtwegen op openbaar domein betreft, waardoor het rooilijnplan van een dergelijke buurtweg dus niet meer door de minister diende goedgekeurd te worden.

De Raad van State heeft in haar arrest van 24 mei 2013 evenwel geoordeeld dat deze rooilijnplannen ook nog door de bevoegde minister moeten goedgekeurd worden ingevolge artikel 28bis van de wet op de buurtwegen aangezien dit artikel niet werd opgeheven of gewijzigd door het Rooilijnendecreet (R.v.St., Van Havere en Los, nr. 223.589 van 24 mei 2013).

Door de voorgestelde wijziging van het artikel 6 en de aanpassingen aan de Buurtwegenwet (zie amendementen nr. 19 tot en met 22) wordt hieraan thans verholpen en zijn de toepassings- en interpretatieproblemen van de baan. Er wordt een duidelijk en strikt onderscheid gemaakt tussen de procedure voor het opmaken van rooilijnplannen voor buurtwegen (volgens de gewijzigde procedureregels in artikel 28 van de wet op de buurtwegen) en rooilijnplannen voor andere gemeentewegen (en gewestwegen) volgens het Rooilijnendecreet.

AMENDEMENT Nr. 43

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/25 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/25 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/25. In artikel 9 van het decreet van 29 april 2011 houdende de financiering van experimentele woonprojecten ter bevordering van de samenwerking tussen het Vlaamse woon- en welzijnsbeleid, wat het onderdeel Wonen betreft wordt de zinsnede “aan een norm inzake sociaal woonaanbod als bepaald krachtens boek 4, titel 1, hoofdstuk 2, afdeling 2, van het decreet Grond- en Pandenbeleid, of” ingetrokken.”.

VERANTWOORDING

In artikel 9 van het decreet van 29 april 2011 houdende de financiering van experimentele woonprojecten ter bevordering van de samenwerking tussen het Vlaamse woon- en welzijnsbeleid, wat het onderdeel Wonen betreft, wordt de verwijzing naar de normen sociaal woonaanbod geschrapt. De verwijzing wordt dan ook beperkt tot de normen bescheiden woonaanbod.

AMENDEMENT Nr. 44

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 65/26 (nieuw)

In hoofdstuk 2/1 een artikel 65/26 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 65/26. In het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed wordt een artikel 6.1.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6.1.1/1. De beschermingsvoorschriften kunnen geen beperkingen opleggen die werken of handelingen absoluut verbieden of onmogelijk maken die overeenstemmen met de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening, noch de realisatie van die plannen en hun bestemmingsvoorschriften verhinderen.”.”.

VERANTWOORDING

In het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg werd ingeschreven dat beschermingsbesluiten geen voorschriften mogen bevatten die in absolute zin handelingen of werken verbieden die met geldende plannen van aanleg overeenstemmen, of die de verwezenlijking van die plannen kunnen verhinderen.

Artikel 12, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg luidt als volgt:

“De besluiten tot voorlopige of definitieve bescherming als landschap hebben een individueel karakter en fungeren als aanvulling en verfijning op de sectoriële wetgevingen. Zij mogen evenwel geen beperkingen vaststellen die absoluut werken of handelingen verbieden of onmogelijk maken die overeenstemmen met de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening, noch de realisatie van die plannen en hun bestemmingsvoorschriften verhinderen, noch de realisatie van de definitief vastgestelde natuurrichtplannen onmogelijk maken.”.

Beschermingsbesluiten worden door de Raad van State inderdaad beschouwd als individuele besluiten en zijn bijgevolg ondergeschikt aan besluiten met een algemeen verordenend karakter (zoals een ruimtelijk uitvoeringsplan). Dit brengt met zich mee dat nieuwe beschermingen zich moeten inpassen in de bestaande ruimtelijke plannen en de realisatie ervan niet absoluut onmogelijk kunnen maken. Het decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten vermeldt dit principe niet uitdrukkelijk, maar in de praktijk en door de Raad van State wordt aangenomen dat voorgaande beschouwingen ook gelden voor beschermingen van stads- en dorpsgezichten en monumenten.

In het advies van de SARO van 26 februari 2014 over de ontwerpbesluiten inzake onroerend erfgoed merkt de SARO op dat de verhouding tussen bescherming en ruimtelijke ordening beter op het niveau van het Onroerenderfgoeddecreet geregeld wordt en dus niet op het niveau van het uitvoeringsbesluit. De SARO verwijst hiervoor eveneens naar het voormelde artikel 12 van het Landschapsdecreet. Het voorgestelde artikel 6.1.1/1 van het Onroerenderfgoeddecreet komt tegemoet aan deze suggestie van de SARO.

AMENDEMENT Nr. 45

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 71/1 (nieuw)

Een artikel 71/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 71/1. De artikelen 30/1 en 30/3 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2014.”.

VERANTWOORDING

Aangezien de Vlaamse Codex Fiscaliteit op 1 januari 2014 in werking is getreden, is het wenselijk om ook de aangepaste procedurebepalingen van de VCRO op dat ogenblik uitwerking te laten hebben.

AMENDEMENT Nr. 46

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 71/2 (nieuw)

Een artikel 71/2 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 71/2. Artikel 30/2 en artikel 59/1 zijn van toepassing op vergunningen die in laatste administratieve aanleg worden verleend, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.”.

VERANTWOORDING

Artikel 30/2 en artikel 59/1 van het ontwerp van decreet bevatten een wijziging van de betalingstermijn van de planbatenheffing. Deze bepalingen zijn slechts van toepassing op vergunningen die worden verleend na de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet.

AMENDEMENT Nr. 47

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 73/1 (nieuw)

Een artikel 73/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 73/1. Artikel 45/1 is van toepassing op verkavelingsvergunningen die in laatste administratieve aanleg worden verleend vanaf 1 september 2009.”.

VERANTWOORDING

Artikel 45/1 bevat een aanpassing van de vervalregeling voor verkavelingen teneinde te voorzien in een schorsing van de vervaltermijnen van verkavelingsvergunningen tijdens de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Terwijl dit voorheen in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wel voorzien was, is deze schorsingsmogelijkheid door vergetelheid weggevalen in de VCRO die in werking is getreden op 1 september 2009.

Het is dan ook aangewezen deze rechtzetting te laten gelden voor verkavelingsvergunningen die in laatste administratieve aanleg worden verleend vanaf 1 september 2009.

AMENDEMENT Nr. 48

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens en Bart Martens,
de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts
en de heren Jurgen Vanlerberghe en Robrecht Bothuyne**

Artikel 78/1 (nieuw)

Een artikel 78/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 78/1. Beroepen tegen de beslissingen van de deputatie, zoals bedoeld in artikel 28 van de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, die aan de Vlaamse Regering werden betekend voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit decreet, worden verder behandeld overeenkomstig de regelgeving zoals deze van toepassing was op de datum van de indiening van het beroep.”.

VERANTWOORDING

Er wordt in een overgangsbepaling voorzien voor hangende beroepsdossiers tegen de beslissingen van de deputatie, als bedoeld in artikel 28 van de wet op de buurtwegen. Deze procedures zijn dermate vergevorderd dat het aangewezen is deze te kunnen verderzetten indien de volledig correcte procedure werd gevolgd.

■